

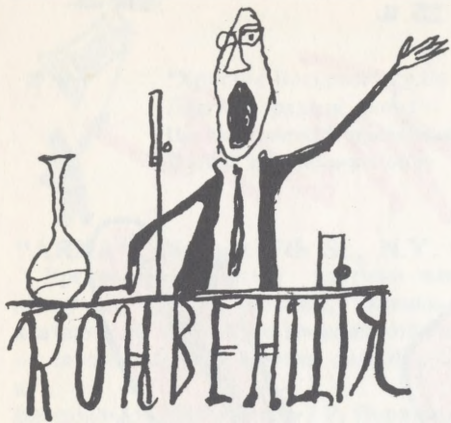
ЛМС Микитка

3 НАГОДИ 25-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

— Не пхайтеся, діти! Кожний дістане своє!

Посходились делегати:
— Просимо сідати!

Час конвенцію відкрити, —
Будем, будем говорити.

Про живих
І мертвих,
Про ашуру
І бандуру,
І про фонди,
І про бонди.
Про льокату,
Власну хату,
Про Свободу
І погоду.
Теж про друки,
Баналюки,
Про всілякі
Хиби, браки,
Перепети
І діети.

Делегати.
Просим встати!

Про рекламу,
І про маму,
І про тата,
Кума, свата, —
Про маївку,
Союзівку,
Дім старечий,
Колотнечі,
Про каліки,
І пікніки,
УНРаду —
Гаду — гаду —

Про культуру,
Барагуру,
І про знижку
Та на книжку.

Делегати.
Позіхати!..

Про громаду,
Тих, що ззаду,
Чи спереду,
Що нас ведуть.
І про кари,
І про бари
Дати де би
Фонд потреби?
Про друкарню,
Як трупарню,
І про болі,
І бейзболі,
І про згубу,
І про Кубу,
І про Хіну,
І про нашу
Україну...

Делегати.
Просим спати!..

МАМАЙ

Серафима Гусочка
... ГОВОРИТЬ КИЇВ...

Говорить Київ. Починаємо радіопересилання для співвітчизників, які перебувають закордоном. Сьогодні на прохання Нікити Трохимовича Анушенка з Канади передаємо концерт "Пісні Сибіру".

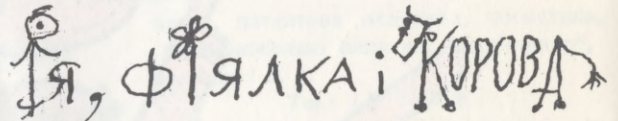
Ми уявляємо, як Ви, Нікито Трохимовичу, сидите в своєму тісному будиночку на вісім кімнат, який купили за криваво запроцьовані гроші. Ми уявляємо, як ви сидите зі своєю родиною напівголодні і босі. Ваші діточки простягають до вас рученята і сльози падають до ваших ніг. — Тату, ми вже третій день нічого не їли... Ваша дружина зажурена, навіть не плаче, висохли сльози і журба поклала на її коліс в Україні молоде і здорове обличчя, смуток. Голі стіни, убогі меблі, радіо, телевізія, велика шафа з одягом, стоять мовчки. Та ось з радіоприймача лине рідна мова. Ви жадібно ловите кожне слово. Діточки перестали плакати. Їм вже не хочеться їсти. Дружина відразу помолодшала на двадцять років. Так, як колись в Україні. Для вас і для вашої збідованої родини ми передаємо пісні нашого Сибіру. Слухайте!

Могутній і прекрасний наш Сибір. Чудова російська ріка Іртиш. Ось бараки, які побудовано для добровольців з України. В них живуть і ті, що приїхали теж самі. Чути веселу пісню. Співають колгоспники, комсомольці, робітники. Скільки билин і казок склали про Сибір! Якою любов'ю дихає він на кожного нового поселенця? Як щиро відкриває до них свої руки! Ніби хоче пригор-

На рожі падає дощ,
І кров стікає із рож,
І гнуться їхні коліна...
Та серця ти не тривож!

Пелюстки доки у них,
Зідхання запах не втих.
Не вмруть від бурі! Від тиші
В кімнатах
німих!

Ще смотриком, давно, так мовити — із малку,
Зустрівши у саду я покохав фіялку.
Г'я тремтів увесь! — і теж вона тремтіла!
Аж раз — я бачив це! — її корова з'їла!

Це був страшний удар! Та хто ж не хоче жити?
Почав я молоко, примкнувши очі, пити.

Б а б а й

нути як рідна мати до свого лона і більше не випустити. А клімат? Партія змінила його остаточно. Тут лише буває десять місяців зими. Ви самі уявіть, яке це досягнення!

На цьому ми закінчуємо наше пересилання. Дорогий Микито Трохимовичу! Коли б ви з родиною хотіли приїхати до нас в Сибір, коли б ви захотіли самі почути пісні рідного Сибіру, ви напевно вже ніколи не повернулись би назад.

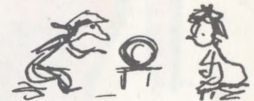
Говорить Київ...

Загадка жіночої вдачі

— Знаєш, що дає жінці найбільше задоволення?

— Коли знає, що вона вродлива.

— Ні, коли бачить, що інші жінки поганіші від неї.

У ворожки

— Маю для вас сумну новину: вкортці станете вдовою. Ваш чоловік згине наглою смертю!

— То страшно! А чи мене будуть тягнути до суду?.

З нашого побуту

— А я вас, пані добродійко, так просида, щоб ви нікому того не казали, що я беру розвід зі своїм старим!

— А й не казала! Я лише спитала пані Мовчанську, чи вона вже про це нає.

Де
Наша Перша
Лейді?

Подорож дружини президента Кеннеді до Індії і Пакистану не була, кажуть, політична, а проте зробила велику політичну роботу для Америки. Так-то нераз виходить, що гарний жіночий капелюшок або чарівна усмішка зроблять більше діла, чим десять дипломатів чи двадцять мішків доларів.

От жаль, дорогі приятелі, що в нас немає відповідної особи, яку можна б вислати закордон у таку спідничкову місію! То значить — покищо немає, бо ще не закінчилась 25-та ювілейна конвенція Українського Народного Союзу, на якій виберуть нового президента. А там уже побачимо, яку "Першу Лейді" зішле нам Боже Провидіння.

Союзові ворожбити пророкують, що наш новий щісар, тобто президент, прийде до нас зі Сходу або з Заходу, то значить — з Нью-Йорку або з Шикаго. Я не хочу на нікого впливати, бо це недемократично, але скажу відкрито, що я — льокальний патріот, і твердо вірю, що наше сонце зійде зі Сходу!

Тобто я ставлю ставку на пана Йосифа Лисогора з Нью-Йорку.

Ну, якщо вийде президентом Йосиф Лисогір, то дістанемо "Фіrst Лейді" першої класи. Його дружина, відома співачка, пані Марія Лисогір, це така достойна особа, яку

можна сміло показати світові. Вона не лише потрапить солодко всміхатись і частувати дітей "ляліпаками", не лише поїде верхи на верблюді чи на слоні, але й перебереться в наш прекрасний народній стрій і заспіває "Ой, казала мені мати", "Любіть Україну", "Ой, верше мій, верше" чи якусь іншу лемківську пісню. І то так заспіває, що листя з дерев полетить, що всіх на світі неутралістів задивує-зачарує!

Ми її, очевидно, вишлемо в неополітичну місію до неутралітних країн, ну, до такої Індії, Пакистану, Єгипту, Арабії чи навіть до Конго, хоч там трохи небезпечно, — щоб її там не з'їли з любови, такої красуні!

А чому, питаєте, до неутралітних країн?.. А, тепер мусимо орієнтуватися на неутралітних! — як писав у "Свободі" пан магістер Гунчак, — бо Схід і Захід завжди нас досі викиували, пошивали в дурні. А неутралісти тримають сьогодні в своїх руках ключі від світової політики, бо є моцні в писку і на форумі Об'єднаних Націй роблять найбільший гармидер.

То вже будемо просити нашу Першу Лейді, щоб вона так впливала на чорних, жовтих, сірих-бурих неутралістів, щоб вони, в свою чергу, вплинули на уряд Злучених Держав і на державного секретаря, пана Раска особисто, щоб він не називав України модерною вигадкою і також за нами ласкаво визнав право на самовизначення.

Так що — горі імієм серця! — дорогі друзі! Наша справа зразу посується вперед стомилевим кроком, треба лише заждати на вислід 25-ої конвенції Українського Народного Союзу.

І к е р

З НАШОГО
КОВЧЕТА

Люба Жук
Григор Крук
ім обом до пари.
Віра Вовк
Лев Василь
з іншої отари.

Не змішайте, Бога ради,
Отця Соловія
З Соловієм-малярем
І з доктором Солов'єм, —
А то вийде хрия!

Владзьо З мий — не страшний,
Хлопечк смирний, як Овечко.
Даду Рака поспитайте,
Він живе там, недалечко.

Па п а й

На виставці модерністів

— Що цей образ представляє?

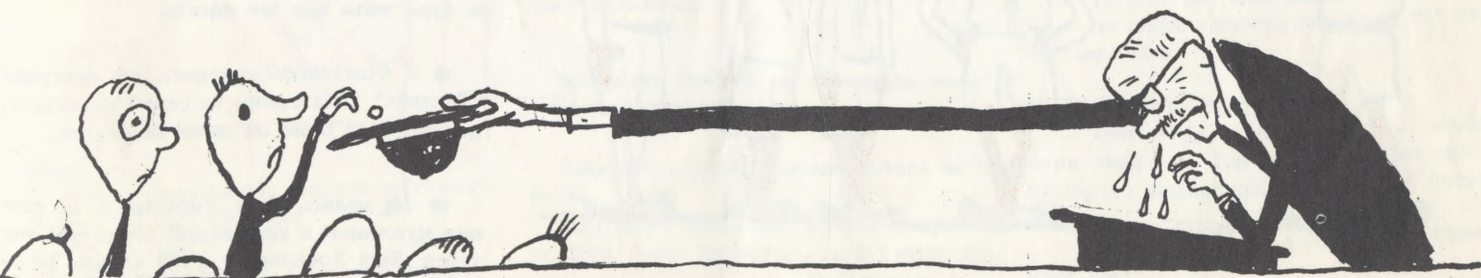
— То не важне. Важне те, що він дістав заграничну нагороду.

25 міль \$

КОНВЕНЦІЙНІ ОБРАЗКИ

— "Наш Союз, що має сьогодні 25 мільйонів доларів маетку..."

— Дайте на бідну "Веселку!"

ВПІГКАМИ

ПРИСВЯЧЕНІ ДІТРОЙТСЬКИМ ЛІКАРЯМ

Д-р П. ДЖУЛЬ

Він спец від горла, носа й вух.
Охороняй нас щомінути!
А гроші? Пациент оглух,
Ніяк не хоче чути.

Д-р І. ДУТКО

На пацієнта має зуб
І рветься він до зуба.
Хоча і буде зуб, як дуб,
Він вирве навіть дуба

Д-р Л. ОБУШКЕВИЧ

Усіх лікує і дає поради
І оглядає на всі боки,
А сам він хворий: для громади
У нього серце зашироке.

Д-р В. ПРОКОПОВИЧ

Він лікар — факт, але, крім того,
Служитель муз — ніяке диво.
Їх любить, як себе самого,
Тому дає їм часом лівативу.

Д-р Д. ТКАЧУК

Старокрайовий має бріль,
Старокрайовий має стиль,
Старокрайові пацієнти,
Але — американські центи.

ПАЦІЄНТ

СЛУХНЯНИЙ

— Чому примикаєш очі, як п'єш горілку?
— Бо лікар заборонив мені заглядати до чарки.

— Хай живе Франція!..

ДВІ ЗАЯВИ

Цим заявляю, що я не є автором картини, що її розіграно на льотерії під час Літературно - Мистецького Ярмарку в Нью-Йорку. Картину малював п. Микола Неділко.

Микола Понеділок

Заявляю, що я не є автором кулінарного підручника для патріотів "Соборний Борщ". Книгу написав п. Микола Понеділок.

Микола Неділко

НА СВЯТІ ВЕСНИ

— Струнко! Право глянь!... Юрко, where is your right hand?

СОРОКА

НА ПЛОТІ

● На конвенції Українського Народного Союзу в Нью-Йорку має вирішитись питання, чи не варто одружити Батька-Союза з якою багатою Мамою?..

● Перед 25-тою Конвенцією Українського Народного Союзу не тремтіли за свої "джаби" тільки дві особи: головний касир, п. Роман Слободяні, і пан розьний Кусий.

● Кажуть, що на цій 25-ій конвенції УНСоюзу збільшать платні головним урядникам і діти делегатам із "Фонду Надвої Потреби".

● Український Конгресовий Комітет зробив цього року важливе політичне потягнення: надрукував карточки з портретами наших гетьманів, що їх до смерті перелякуються всі наші вороги.

● Виступи Ансамблю українських танцюристів з Києва збудили в Нью-Йорку таке велике зацікавлення, що наша інтелігенція перестала на деякий час говорити про футбол.

● Д-р Антін Рудницький вшанував 120-ліття народження Миколи Лисенка статтею в "Свободі", в якій доказує, що ювілят був слабкий композитор.

● Відзначення ювілею 70-річчя проф. М. Соневицького в Нью-Йорку замінилось наприкінці в маніфестацію на честь достойної його дружини.

● Вистава п'єси "В неділю рано зілля копала" в постанові "Нової Сцени" в Шикаго тільки тому тривала 8 годин, що куртина застрайкувала.

● Сподіваються, що ред. Є. Зиблікевич уступить з посту головного редактора "Америку", бо після кінцевої поразки "Тризуба" не буде мати про що писати.

● У Філадельфії говорять, що програна "Тризуба" з Мадярами на самий Великдень, це була кара Божа за зміну календаря.

● Як колись Леся Українка була єдиним чоловіком в українській літературі, так тепер Леся Храплива є в ній єдиним революціонером.

Шановний Пане Судак;
Дуже файно дякую тобі, що пригадав за долги, що маю відати. І прошу тебе барзо не страшити мене судом, бо я ще тобі не написала, що не буду платити і не втікаю з Чикага і нічим мене не страши, тільки прошу тебе напиши, куди маю вислати ці гроші, бо я в повітря грошей не маю викидати. І уже давно хотіла вам заплатити, щоб мені раз з голови спало. І де ці папіри, що ми підписували, я це все хочу і прошу тебе пересли це все до мене. Ви пишете, що було запізно. Ни твуй інтерес, пізно, чи скоро, оддай все мені і прошу вас пересліть ці бумажки всі на мої руки, а за долги не бійся, я одам твоє навіть сьогодні. І я суда не боюся, бо я ще не сказала, що не буду платити. Прошу о скору відповідь, куди маю переслати гроші і мої бумажки. Прошу одати мое, а потом опоминайся о свое. Пиши, куди тобі слати гроші.

Байовска

З народного гумору

Колись-давно, в нашій Україні, в одному містечку, що було, очевидно, жидівське, сказав рабін своєму помічникові скликати на молитву десять жидів. Є такий звичай у жидів, що коли хтось важко захворіє, збирається в синагозі 10 мужчин, які моляться й читають псалми в наміренні хворого. Їх молитва має його оздоровити, бо цих 10 жидів заступає тоді весь Ізраїль.

Пішов помічник шукати цих десять жидів. А то не був сабаш, тільки звичайний, робочий день, то йому важко було зібрати нашвидкуруч потрібне число людей. Щоб вийти зі скрутного положення, він запросив на молитву також і двох злодіїв, що каси розбивали.

Але, поки почалась молитва, про це доніс хтось рабінкові. Мовляв — що таке робиться, вже й злодіїв запрошують до божниці?..

А старий, мудрий рабін подумав, та й каже:

— Ну-у, знаєте, як то є: ми то, ніби, молимось, стукаємо до дверей Божого Милосердя, але — не знаємо, чи ці двері отворяться. То добре є мати під рукою фахівців, що вміють замки отворити.

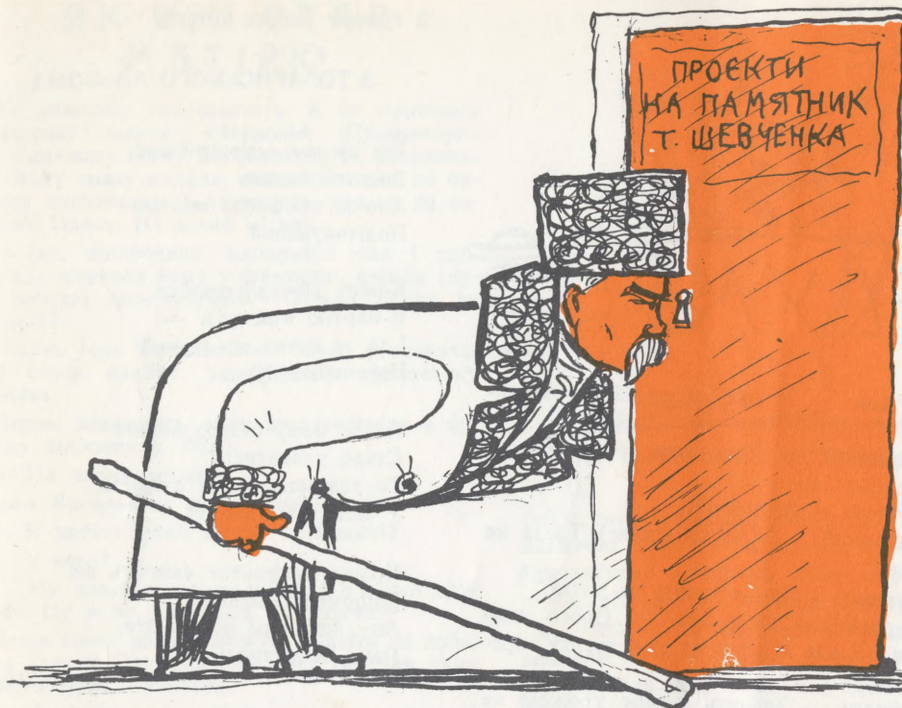
В НАШІЙ АМЕРИЦІ

— Татусю що таке Янгол?
— Це такий хлопчик, що попав під колеса самохода.

НЕВДЯЧНИЙ СВІТ

— Світ є дуже невдячний, — жалівся один лікар. — Так мало оачиться пам'ятників, що вшановували б працю і посвяту лікаря.

— А хіба пан доктор ніколи не були на цвинтарі?

Перед засіданням журі

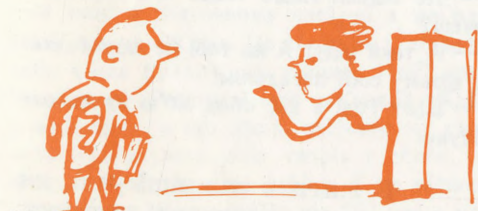
Золоті дукаки

● Наш відомий поет Вадим Лесич уже не мусить писати поезій на драбині, бо тепер возиться елевейтором з першого на 18-ий поверх.

● Виступ "Веселого Львова" в Філядельфії був би дуже сумний, якби не активна участь в ньому невтомної "Бабці" Чайковської.

● У Джерзі Сіті — цього року старокалендарники в квітну неділю знов скористали з нагоди і під церквою налупили лозами новокалендарників, пригадуючи їм, що "...за тиждень Великдень", та ще й похвалилися, що так пригадуватимуть їм кожного четвертого року.

● Сиракюз — для заповнення студійної програми, наші студенти готові записатися на курс української мови при американському університеті, якщо українське громадянство дасть їм на це стипендію. Тому тут постала й кружляє приказка: "За гроші й українські студенти вивчатимуть рідну мову".

Щедрість

— Мій дороженький, маю для тебе несподіванку на твої уродини!

— А що таке?

— Зажди хвилинку, зараз одягнуся.

Критики так ударили по сирій повісті, що від неї залишилося тільки мокре місце.

Надії архітектора на міцність будови розвалилися разом із будовою.

Дисертація була настільки слабенькою, що її прийшлося захищати навіть опонентам.

Письменнику, коли ти не знаєш життя, пиши, будь ласка, про щось інше.

Його вщерть зім'яте обличчя лишало невгладжене враження.

Добрий пейзажист не той, що бачив багато краєвидів, а той, що їх путньо намалював.

Як би він не був завантажений працею, йому щастило завжди її розвалити.

Він був на одній волосинці від цілковитого облісіння.

Всі свідки бачили, як злочинець зник у невідомому напрямку.

Закачавши рукави, можна нічого не робити.

Для нього триматися правил доброї поведінки було так легко, як раз плюнути.

М. Понеділок

З ТОВАРИСЬКОГО АЛЬБОМА

Трагедійний жарт на одну або і більше дії.

(Дозволено вищим репертуарним комітетом УСССР. "На українському мові".)

Дія перша, але не остання

Пленум ЦК КПСС. Президія секретаріату перечекує порядок дня. До початку ще далеко. Головною точкою звіту партійних керівників про виконання республіками пляну сільського господарства. Подгорний сидить як на голках. Полянський і на голках, і на цвяхах. Рассаков з Кіргізької республіки навіть не лежить. Його підтримує крісло. На залі легкий, нічого доброго не обіцяючий шумок. Оплески. (Увійшов тов. Хрущов). Оплески. (Тов. Хрущов сів). (Тов. Хрущов встав). Стихійні оплески. (Тов. Хрущову почухав спину тов. Ворошилов). Бурхливі оплески. (На знак тов. Хрущова оплески можна "прекратити"). (Усі оплески записані негайно на стрічку і передано на усіх мовах світу, навіть на Місяць.)

Першим звітує Подгорний. Мертва тиша.

Хрущов: — Цікаво. Давай, давай. Послухаємо...

Подгорний (замогильним голосом, повним патосу): — Наша партія... Ленін, Хрущов... Величезні успіхи... Старший брат... Ми, вони, нас, його, мене...

Хрущов: — Не вайляй дурня. Як там у тебе вродило?

Подгорний: — У мене добре. Ось лише колгоспи... Сто процентів...

Хрущов: — Що? Повтори. Недочув.

Ворошилов: — Недочув.

Подгорний: (Голос починає трохи мінятися. Напевно переходить мутацію) На... Сто відсотків.

Хрущов: (Починає скидати черевика) Далі.

Подгорний: — Далі... Половину урожаю розікрали...

Хрущов: — Хто?

Ворошилов: — Хто?

Хрущов: — Заткайся, стара кальоша.

Ворошилов: — Заткайся, стара кальоша.

Хрущов до Мікояна: — Убрать. І більше щоби я його тут не бачив.

Мікоян: — Чичас. (Ворошилова погід руки виводять. Чути неголосне підтягання носом старого маршала, хтось витирає хусткою йому носа.)

Подгорний: (Використовуючи павзу) — Українці розікрали. Вони. Я сам бачив. Еге!

Хрущов: — Невже? А друга ж половиною де?

Подгорний: — Другу теж. Я не бачив, але мені казали...

Хрущов: — А третю?

Подгорний: — (Легко зідхає) Третя не вродила.

Хрущов: — Про четверту не питаю.

Подгорний (Собі під ніс): — Цього лише бракувало. Що я йому на ту четверту збрешу?

Хрущов: — Значить у тебе урожаю не було? Мудро кажу?

Подгорний: — Не лише мудро, а навіть геніяльно, дорогий Мики...

Хрущов: — А я тобі, сукиня ти син, скажу. Третя половина врожаю вродила...

Подгорний: — Я того не чув.

Хрущов (Скинув черевика): — Я питаю, де третя половина?

Подгорний: — Власне, я питаю, де вона? Вам, дорогий Ми... Серг... ліпше знати.

Хрущов (Як не почне гатити черевиком по президії): — Як вона не вродила, коли я чітко і ясно написав резолюції? Як?

Подгорний: — Погода...

Хрущов: — Негайно заарештувати.

Подгорний: — Ви ж нам замість тракторів прислали самовари.

Хрущов: — Справжній комуніст і на самоварах може добитись урожаю на сто з гаком процентів, а ти...

Подгорний: — Так точно. Лише нам забракло запасових частин до отих самоварів.

Хрущов (Подивився з люттю на заховану під столом президію): — А ви де там?

Президія враз голосно: — Ми тут!

Хрущов: — Добре. Запишіть. Ми перегнали Америку...

Якийсь голос: — Невже?

Бурхливі оплески. Вся зала стоїть на одній нозі. Хто тримає черевика, хто онучу, в повітря полетіли лапті. Дехто не маючи таких, махає босою ногою.

Загальний крик: — Перегнали, перегнали!.. Гурааа! І то на одній нозі.

Завіса поволі. Рекомендується заграги похоронний марш, який має назву Советського гімну.

Він аж два семестри має
Звіролікування,
Але за професію вважає
Політикування.

Кожну дівчину пробує
В партію втягнути —
І за те готов він кожній
Нареченим бути.

Як це йому щораз менше
Стало удаватись,
То задумав він на старість
У П'яст записатись.

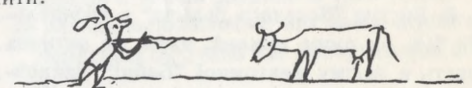
Краще факультет скінчіть ви,
Звіромедицинський,
Ану, над тим подумайте,
Пане Закрутинський.

ЛИСИЦІ

Розпука

Жінка, складаючи шоферський іспит:
— Господи, стільки всяких законів, що
одного життя замало, щоб їх всіх переступити!

В мисливого в гостях

— Господиня дому вибачається перед гостями, подаючи їм волову печеню:

— Ми запросили вас на дичину, але ж, узявте собі, нещастя: мій чоловік застрелив корову...

Тато до доньки:
— Що, до фільму хочеш? До того я ніколи не допущу!

— А я таки піду до фільму!
— Не підеш! Наше чесне ім'я соромити хочеш?

— А таки піду! А як тобі не подобається, візьму собі псевдонім!

— Що? Тоді я вас обох зіб'ю на квасне яблуко!

* В житті є важніші речі, як гроші, а саме: неплачені рахунки.

Коли б не рубали дерев, то не було б пеньків.

Щасливий і з горя сміється, а нещасливий — з щастя плаче.

ЯК ВІН СТАВ МАТІР'Ю

Не кожному так щастить. А от гірничому майстрові шахти «Червоний Профінтерн» (м. Єнакієве) Івану Васильовичу Н. поталанило: йому зразу видали аж дві путівки до будинку відпочинку. І не кудись там, а до сонячної Одеси. На цілий місяць.

— Ідь, відпочивай, набирайся сил і здоров'я, — сказали йому у шахткомі, весело (дуже весело) посміхаючись. — Тільки, гляди, не гладшай.

Поїхав Іван Васильович і точно у визначений строк прибув до будинку відпочинку «Зміна».

Перше запитання, яким його зустріли в будинку відпочинку, було:

— На якому місяці?

Іван Васильович не зрозумів.

— Я питаю: який місяць вагітності?

— У кого?

— Ну, розуміється, не у вас, а у вашої дружини. Це ж ви, очевидно, її привезли?

Якщо вірно, що очі можуть вилізти на лоба, то з Іваном Васильовичем цієї хвилини саме таке, мабуть, і сталося.

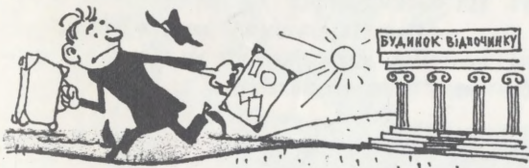
— Наш будинок відпочинку розрахований виключно на вагітних жінок і матерів з дітьми, — пояснили гірничому майстрові. — Про це, ось бачите, написано на першій сторінці путівки. Цього не могли не знати працівники вашого шахткому.

Розуміється, працівники шахткому про це знали: вони ж власноручно підписали путівку. Тільки так підписали, що сам біс не розбере їхніх прізвись.

Бісові, можливо, це й справді не під силу, а от люди, ті, напевне, розберуться.

„ПЕРЕЦЬ“

Б. ГРИГОР.

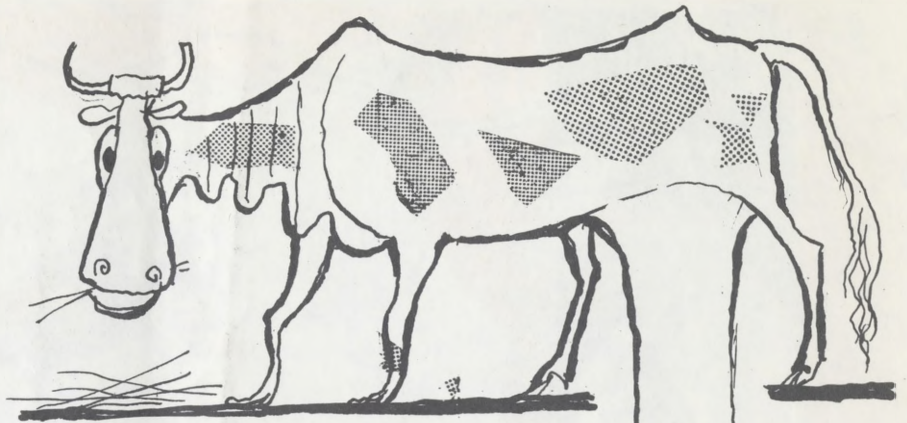

Думка: Здобуття незалежності України — дуже коштовна річ. Про це переконуєшся зокрема тоді, коли студюєєш списки пожертв на Визвольні фонди...

ІВАН ПОЛУЦЕБЕР
мас голє

панЕ редакторє лиса микити,

Я нині в святочному настрої з нагоди зїзду наших лікарів. Це так якби я зїхався, якби я мав право бути з ними. З тієї причини хочу зробити і свій науковий вклад у медицину, а що лікарі напевно не схочуть видрукувати моїх творів у себе, то передаю його вам до друку. Є це уривки з енциклопедії яку пишу від 150 років мого життя. А це роблю тому що лікарі від тисяч років борються з недугами і смертю, наче той сизиф що двигав на гору камінь, а він (камінь) зточувався завжди до долу. Бо вкінці смерть спокійно рє

СОВЕТСЬКА МОЛОЧНА ГОСПОДАРКА

бить своє і вирадирує всіх з лікарями включно. Моя енциклопедія:

Праксагорас. Грецький лікар, що перший пізнав різницю між венами і артеріями. До того часу цього не знали і багато людей вислани до сто чортів. А коли Праксагорас зробив свій винахід, лікарі почали вживати артерioskлерозу, що причинилося до розвою медицини.

Дерматолог. Спец від шкіри в доброму розумінні цього слова. (а не в розумінні давати комусь в Шкуру, або лупити зі шкіри!) велике знання, бо вистарчить перейтия вулицею щоб побачити що кожна людина має на собі іншу шкіру.

Порід: цю функцію перебрали від довшого часу жінки, бо виявилось, що саме вони найкраще до того надаються.

Стрихніна. щоб зрозуміти її важність треба навести її хемічний взір: C 21 N 22 N 2 02! Воно виглядає як псевдо якогось міжнароднього шпигуна, а тим часом це страшна отруя! В малих кількостях вона є ліком, а в більших вживали її давніше домашуючи багатим своякам до ключків, і тоді багаті йшли в домовину, а ті що хотіли дідичити скарби — до криміналу. Таке то є життя!

Табак. порошок, який вживається, щоб стимулювати функцію носа з наміром прочистити носові канали при помочі наглих і скорих видмухів повітря. Не раджу лікарям вживати табаку, коли йдуть відвідувати хворих, щойно оперованих. Бо хорий вдихне трохи табаки, якою лікар чихнув на нього, і сам чихне, а тоді прорвуться усі нитки якими його зашили, а таке не належить до доброго тону.

Тонофазія. втрата пам'яті до музичних мелодій. Як би не було, краще є забути пісню, чим її пам'ятати. Краще, як співати забуде і не співає, чим мав би не мати слуху і тортувати тих що слухають.

Іван Полубєбер

ЗМІНЕНО ПРИСЛІВ'Я:

Колись казали: "Пропав, як пес на ярмарку".

Тепер кажуть: "Пропав, як Михайло Мінський на гастролях".

— Плян перевиконали, а молока нема...

Чесна Еліто!

З тими кунвенціями, то ек би раптом мішок розвезав.

Народний Союз собі, а доктори екстра собі. Тоті, жи в Нью Йоргу, то прут си ехати до Дітройду, а тоті из Дітройду збирают си до Нью Йоргу.

В Нью Йоргу то мут вибирати наново Падеха, жи є мій краян, а на голову, то ше не знати. Ме бути або Лисогір, або тот другий Лисавер. Котрий ліпший, не знати, бо кажут, жи оба є лисі. Ше вогорет, жи йден знає добре по нашому, а тот другий добре сидит у анґелскім, то про мене най би вибрали обох. Шо Лисогір не ме знати, то му тот Лисавер перетлумачит і так рука в руку — аби йно асікірація йшла вгору, ек записано у Свободі.

Але, дивіт си, аби сте чесом не скидали з касера Слободенина, бо він вже на тім зуби зів і розуміє си на рахунках. Ек він вже дорахував си до грубих малійонів, то най би далі рахував. А ек возмут екогос свіжого, то тот ме зпочетку знов рахувати, а тото забере купа чесу. Я хоц і не дилегат, бо мя не вибрали, але голос свій даю, а ви тото в книшці запишіт.

Ґрунт, аби члени забото не вмирили, але на цесе в Нью Йоргу нич не зможут вдіяти. Над цесим най би вже вראдили шос доктори, жи мают особно кунвенцію в Дітройді.

То тиж є тежка робота! Наші доктори, ци то тот Джуль, ци Дупко, то вже цавком упріли, так си старают. А дохтір Мигаль, то каже, жи вже го рука зболіла, ківко тих рахунків понаписував.

Мені вже післали запрошіне на балю-

"Скачи, враже, як старший брат скаже!"

нок, а я си меркую, жи ек таких старих, ек я, просет, то най би поставили при дверох докторі Прокоповичі из шпріцурую. Най би кождому дав поредний застрик, аби дістав належитий кураж до данцю. Без того, то балюнок не вдаєт си, бо нарид типер зробив си такий заспатий і ливий, жи вже навит до нациналної сварки не надаєт си. Вже так си всьо на ніц звело, жи ек бендерівец, аби екой загорілий, здибаєт си з мелниківцьом, то не гидричат си, але йдут разом напити си до бари.

Ек уде в нас вигоріла навит нацинална зліст, то чисто на капурес сходимо! Хиба не?

Урши Зозима.

**Журо ж, моя, журу,
То-с мя зажурила!..
Що післати в Україну
Де родина мила.**

**А Ви отій журі
Та не піддавайтесь,
Є на те Журківський
До нього удайтесь!**

**НАЙПЕВНІША ВИСИЛКА ПАЧОК
В УКРАЇНУ
ЕКСПОРТОВА КРАМНИЦЯ**

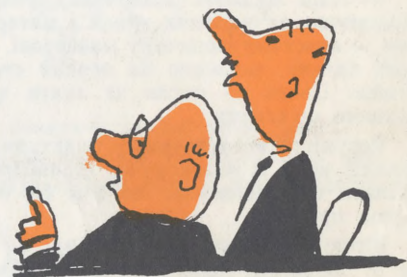
ІВАНА ЖУРКІВСЬКОГО

бо платите аж тоді, коли прийде засвідчення, що пачку одержали.

Адреса: 11415 Jos. Campau Ave.

НАМТРАМСК

Тел. 70-8-7940

НА КИЇВСЬКОМУ БАЛЕТІ

— Наш балетмайстер колись краще скавав! Раз, коли тікав від молодиці, то скочив з першого поверху.

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Дол. 4.00: О. Ерстенюк. По 3.00 дол. Др. Б. Салабан. По 2.00 дол. М. Будник, Е. Шафран, Л. Ломиш, Др. В. Пасічник, А. Поночовний, проф. Б. Загайкевич, І. Р. Костюк, Др. П. Біланюк, Д. Хоман, І. Каменецький, Др. П. Гениш-Березовський, Др. П. Глібович, П. Головатий, В. Лах, Р. Левицький, о. В. Максимець, Др. В. Пушкар, Др. Е. Стецків і "Лисиці" з Н. Йорку.

Дол. 1.75 В. Кий, дол. 1.45 Т. Шевчук. По дол. 1.00 Ст. Стадник, С. Берегулька, Ю. Ізю, Р. Слободяж, Ю. Костів, П. Самойлов, І. Витвицький, О. Чубатий, В. Волицький, З. Кульчицька, М. Швейко, Я. Бакович, І. М. Вітковицький і М. Климчук.

Широ дякуємо!

*просимо
вирішити
передплатам!*

Editor Edward Kozak

"THE FOX"

4933 LARKINS

DETROIT 10, MICHIGAN